

شب های بی قراری

گفتارهایی پیرامون شب های قدر

دکتر سید محمد بنی هاشمی

به اهتمام: ایمان روشن بین

www.ketab.ir

سرشناسه: بنی‌هاشمی، محمّد ۱۳۳۹
عنوان و نام پدیدآور: شب‌های بی‌قراری: «گفتارهایی پیرامون
شب‌های قدر»، دکتر سیّد محمّد بنی‌هاشمی؛ به اهتمام: ایمان
روشن‌بین.

مشخصات نشر: تهران: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری: ۸۴ ص.

شابک: ۶-۱۰۵-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: شب قدر، رمضان، شعائر و مراسم مذهبی.

موضوع: عبادات شیعه.

شناسه افزوده: روشن‌بین، ایمان، ۱۳۵۸، گردآورنده.

رده‌بندی کنگره: ۲۱۳۸۷ ش ۸۵ / ۶۴ / ۲۵۹ BP

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷ / ۷۳۷

شماره کتابشناسی ملی: ۱۲۷۶۷۸۱

شابک ۶-۱۰۵-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-539-105-6

شب‌های بی‌قراری

دکتر سیّد محمّد بنی‌هاشمی

به اهتمام: ایمان روشن‌بین

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

حروفچینی و صفحه‌آرایی: شبیر

نوبت چاپ: هفتم / ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: صبا

کلیه حقوق اعم از تکثیر، انتشار و بازنویسی (چاپی، صوتی، تصویری،

الکترونیکی و pdf) برای ناشر محفوظ است.

اینستاگرام
monir_publisher

تهران، خیابان مجاهدین، چهارراه اسپردار، ساختمان پزشکان، واحد ۹

تلفن و فاکس: ۷۷۵۲۱۸۳۶ (خط ۶)

پست الکترونیک:

info@monir.com

کانال تلگرام:

telegram.me/monirpub

فہرست ، حالب

۹	تقدیم
۱۱	پیش گفتار
۱۵	گفتار اول: زشتی گناہ
۱۶	ایمن از گناہ نیستیم
۱۸	اثر گناہ را باور نداریم
۳۰	آثار گناہ
۲۲	بالاترین مشکل، فراموشی گناہان است
۲۱	اقرار و اعتراف بہ گناہ
۲۵	ناسپاسی، گناہ بزرگی است
۲۶	اِثْمَةُ مَعْصُومِينَ <small>عَلَيْهِ السَّلَام</small> اینگونه دعا می فرمودند
۲۸	مشکل، باور نداشتن عذاب الہی است
۲۸	آخر بہ فریادش رسیدند

۶ * شب‌های بی‌قراری

- ۳۱ ضمانتی برای دستگیری نیست
- ۳۲ بزرگترین مصیبت
- ۳۴ فراموش شده
- ۳۵ او هنوز از یاد نبرده!
- ۳۶ امام زمان علیه السلام بی‌تاب‌اند!
- ۳۷ باید فکری کرد...!
- ۳۹ گفتار بسم بهاء تغفار
- ۴۱ شیطان ادا نماند اگر فدا می‌کند
- ۴۳ خود کرده را تدریس
- ۴۴ دواى درد
- ۴۵ گروهی شب قدر هم بخشوده نمی‌شوند
- ۴۷ نسخه‌ای برای عاق و الدین
- ۵۲ پدر واقعی ما
- ۵۲ آیا عاق امام زمان نیستیم؟
- ۵۴ باید چه کرد؟
- ۵۶ پناه کودک
- ۵۷ این رسمش نیست
- ۵۹ بخوان دعای فرج را، دعا اثر دارد
- ۶۳ گفتار سوم: شب بیست و سوم، شب قدر
- ۶۵ اعمال شب قدر
- ۶۶ چهار گروه حتی شب قدر هم بخشوده نمی‌شوند

فهرست مطالب * ۷

- ۶۷ بالاترین مصداق رحم
- ۶۹ دشمنی‌ها با ظهور به پایان می‌رسند
- ۶۹ حقّ النَّاس، گناه نابخشودنی
- ۷۱ راه اوّل توبه
- ۷۳ بهترین راه توبه
- ۷۵ جور فرزند را پدر می‌کشد
- ۷۷ امام زمان علیه السلام شرمنده گناهان ما هستند
- ۷۸ امام زهرا علیها السلام بی‌تاب شده‌اند
- ۸۰ گره‌اری ایشان را فراموش نکن
- ۸۰ امام زمان علیه السلام حتماً ما را فراموش نمی‌کنند
- ۸۱ بهترین کار
- ۸۳ فهرست منابع

پیش‌گفتار

شب‌های پر براری، براری قراران است!
«بارخدا یا! ای سکه، اشک‌ها رحم می‌کنی! ای کسی که گرفتاری‌ها
را رفع می‌کنی!
معبود من! مرا از چنگال این قلم نجات ده! به من ضرر و زیان
رسیده است و تو مهربان‌ترین مهربانانی!
مولای من! می‌بینی سرگردانی‌ام را دکلم! آبا می‌بینی که دلم
سوزان است و قلبم آتش گرفته؟!
خدای من! گشایشی، فرجی در کارم قرار ده!
بارالها! مژده و بشارتی به من ده و دلم را شادگردان!»^۱
این تعابیر عادی نیست! نشان از آن است که گوینده‌اش در اوج درد و
گرفتاری است!
آری! امام زمان علیه السلام نیز حاجت‌ها دارند و امیدها به اجابت! مشکل

دارند و پی حل آنند! اینان فرازهایی است از دردِ دلِ دردمندِ عالم! سوزِ دلِ آن سوخته دل!

شب‌های قدر، شب‌های بی‌قراری، است! هر کس، دستی به آسمان دارد و امیدی به اجابت! در این میانه اما، حکایتی دیرین و بغضی رُوخته از سالیانی غربت!

نه! روا نیست! اینگونه زیستن را روا نیست!؟ این نیست غیرت و مردانگی!؟ این نیست رسم بندگی و ارادت به ارباب!؟ پس کجاست وفای باور و نیاز!

شب‌های قدر، یاد خود باشی و صاحب این شب‌ها از یادبری! حاجت‌هایت برای اجابت، به امضای امام عصر علیه السلام رسد اما، در این میان یک دعا برای او نباشد!

نباید از یاد برد منتظری را که خود منتظر است!

این نوشتار، از آن روزه قلم آمده است تا شاید با بیانِ گفتارِ پیام‌آورانِ الهی، ائمه معصومین علیهم السلام، دلی به نرسد در آید و اشکی از چشمی بر گونه‌ای جاری شود و در همان لحظه، حایق از لبانی برای آن «پرده نشین غیبت» خارج شود و به هدف اجابت نرسد. آنگاه، بسخندی از شادی، بر لبان آن «سفر کرده» نشیند!

نوشتاری است تذکری، به آن امید که در شب‌های قدر، دلی به درد آید و نیمه شب، آهی از سویدای دلی بر آید و آمرزشی طلب نماید آنگاه؛ دست نیاز به سوی آن بی‌نیاز، بلند نماید و دعایی بر فرج آن «دردمندِ عالم» نماید.

نوشتار پیش رو برگرفته از گفتار استاد گران قدر دکتر بنی‌هاشمی

است که در سه شب قدر سال ۱۴۲۴ هجری قمری (۱۳۸۲ شمسی) بیان شده است.

در نوشتار پیش رو، گاه ترجمه روایات، با حفظ محتوا، دستخوش ویرایش ادبی گشته تا معنایش ملموس تر گردد و با سیاق متن همخوانی بیشتری داشته باشد.

همچنین ضمایر و افعال، گاه از گوینده به مخاطب و گاه از مفرد به جمع مبدل شده که این نه از بی توجهی بلکه از روی عمد و توجه صورت گرفته است. تاگیب این متن را بیشتر نماید و خواننده را نیز به مشارکت در گفتار کشاند.

چه بسا گشت‌هایی از متن اندکی با تندی نگاشته شده باشد که مقتضای دل نوشته بودن متن است، نه بی ادبی! که پیشاپیش عذر آن نیز از خواننده محترم خواسته شود.

امید آن است که این اندک سبب شود تا به امضای امام عصر علیه السلام در روز بی کسی و تنهایی، امید ناامیدیمان و همراه بدرقه مان گردد.

۱۸ رجب المرجب ۱۴۲۹

۳۱ تیرماه ۱۳۸۸